

i kunsten, noget som for mange kunstformers vedkommende ikke kan erstattes i værdi gennem nok så fremragende gengivelser af kunsten ved mekaniske hjælpemidler.

En generel højnelse af den professionelle kunstudøvelse vil endvidere have betydning gennem den inspiration, som derfra udgår til de meget brede dele af befolkningen, som finder glæde i selv at beskæftige sig aktivt med kunstudøvelse på amatørplan, hvad enten det drejer sig om musikudøvelse eller scenisk udfoldelse.

Endelig vil en støtteordning — selv af begrænset karakter — have betydning for kunstnerstanden som helhed. Der vil ligge en stadig stimulans deri, at det kan nytte at anstrenge sig og pleje sit talent. Jo mere det offentlige, samfundet, anerkender værdien af den kunstneriske virksomhed, des mere vil det ansøre den enkelte kunstner til at søge at udvikle sit talent.

Det er imidlertid ikke muligt med blot nogenlunde sikkerhed at udtale sig om behovets størrelse. Ministeriet for kulturelle anliggender har kun i meget ringe omfang gennem de på finansloven og af tipsmidlerne bevilgede, meget begrænsede rådighedsbeløb kunnet yde småstipendier til udøvende kunstnere og har derfor ikke haft mulighed for at tilvejebringe et erfaringsmateriale til bedømmelse af det reelle behov for støtte.

På denne baggrund har man som nævnt ikke ment at kunne følge kulturudvalgets forslag om at inddrage udøvende kunstnere under kunstfondet eller under en anden særlig støtteordning. Det vil imidlertid være ønskeligt, at der fremskaffes et erfaringsgrundlag til bestemmelse af, hvordan en støtteordning for udøvende kunstnere på rimelig og hensigtsmæssig måde kunne etableres, og med dette formål er der af de til fordeling i finansåret 1968-69 til rådighed værende tipsmidler bevilget og uddelt 80.000 kr. til stipendier til sådanne kunstnere, fordelt med 50.000 kr. til musikere og sangere og 30.000 kr. til sceniske kunstnere efter de foran skitserede hovedprincipper.

Denne forsøgsordning tænkes videreført om muligt med forøgede midler, således at der kan tilvejebringes et grundlag for en fast støtteordning gennem bevillinger fra finansloven. Det ville endvidere være ønskeligt at udvide forsøgsordningen til at omfatte støtte til institutioner, organisationer, foreninger o. lign., som rundt om i landet virker som formidlere af kendskabet til kunst til bredere kredse af befolkningen, og som ikke — eller kun i ganske utilstrækkeligt omfang — kan opnå støtte i henhold til bestående lovgivning eller ad andre kanaler.

Til dette formål tænkes søgt en særlig finanslovsbevilling på 200.000 kr. årligt i en 3-årig periode, første gang i finansåret 1969-70. Bevillingen kunne indtil videre administreres af ministeren.

Til lovforslagets enkelte bestemmelser skal man i øvrigt knytte følgende bemærkninger:

Til § 1.

Bestemmelsen svarer til § 1 i den gældende lov, men som følge af de udvidelser af kunstfondet, som foreslås gennemført, er der af redaktionelle og systematiske grunde foretaget en opdeling af paragraffen, således at stk. 1 indeholder formålsbestemmelsen, medens lovens virksomhedsområde er angivet i stk. 2 og stk. 3.

Som anført i de indledende bemærkninger til sigter lovforslaget at videreføre Statens Kunstfond efter de hidtil gældende retningslinier. Fondets formål er derfor uændret at virke til fremme af dansk skabende kunst gennem foranstaltninger, der tilsigter at bedre vilkårene for kunstskabelsen, den kunstneriske produktion, men fondets virksomhedsområde foreslås udvidet.

I bemærkningerne til § 1 i forslaget til den gældende lov er begrebet skabende kunst afgrænset til i loven kun at omfatte den kunst, der skabes af bildende kunstnere, forfattere og komponister. Det nævnes, at uden for falder kunst frembragt af andre kunstnergrupper som f. eks. filminstruktører, koreografer, andre sceniske kunstnere, oversættere og bygningskunstnere. Samtidig udtales det, at det ikke er hensigten hermed at fastslå, at sådanne eller andre kunstnere ikke under nogen form bør støttes af staten, eller at der ikke fra statens eller det offentlige side skal gøres en indsats for at fremme disse kunstområder, og det antydes, at dette indtil videre kan gøres gennem eksisterende bevillinger og rådighedsbeløb eller ved forslag til nye bevillinger på finansloven eller i tilslutning til særlig lovgivning.

Af folketingsudvalgets betænkning af 6. maj 1964, jfr. F.T. 1963-64, tillæg B, sp. 801 ff., fremgår, at udvalget har drøftet spørgsmålet om at udvide lovens område til at omfatte andre grupper af skabende kunstnere, f. eks. kunsthåndværkere og teatrets og filmens skabende kunstnere. Udvalget konkluderer, at lovens område ikke nu bør søges udvidet, men man henstiller til ministeren for kulturelle anliggender at være opmærksom på spørgsmålet i forbindelse med lovens revision, således at der inden da søges tilvejebragt et tilstrækkeligt erfaringsmateriale med hensyn til arten og omfanget af støtten til andre grupper af skabende kunstnere.

De forudsætninger, der i tilslutning til lovbe-